



泰平高校

泰平高校
TAIHEI HIGH SCHOOL

入学願書
STUDENT APPLICATION
ใบสมัครตัวละครนักเรียน

▼ ข้อมูลส่วนตัว

氏名(漢字) นามสกุล-ชื่อ(คันจิ)	徳城 倅雪					
氏名(振り仮名) นามสกุล-ชื่อ(ฮิรางานะ)	とくしろ こゆき					
氏名(タイ) นามสกุล-ชื่อ(ไทย)	โทคุชิโร่ โคยูกิ					
国籍・地域 สัญชาติ/เชื้อชาติ	ญี่ปุ่น	年齢 อายุ	16	生年月日 วันเกิด	2009/09/09	
職業 อาชีพ	นักเรียน	性別 เพศ	ชาย	血液型 หมู่เลือด	A	
出生地 ภูมิลำเนา	เกียวโต					
現在の住所 ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านริมผานอกเมือง ไม่ใกล้ไม่ไกลจากเขตประมง					

▼ ข้อมูลสุขภาพ

身長 ส่วนสูง	177	体重 น้ำหนัก	56	BMI ค่าดัชนีมวลกาย	20.75
アレルギー อาการแพ้	-				
手術歴 ประวัติการผ่าตัด	-				

▼ ข้อมูลการศึกษา



泰平高校

【学生証】
Student Card

学生番号 000000

氏名 徳城 倖雪

2009年9月9日生

上記の者は本校学生であることを証明する。



神奈川県泰平高校



学生番号 รหัสประจำตัว	
----------------------	--

学年 ปีการศึกษา	部活動 ชมรม	ルームメイト รูมเมท
2年x組 (ปี2ห้องx)	ชมรมจัดดอกไม้	-

▼ ลักษณะนิสัย

- โดยูกิ—ชายหนุ่มผู้มีรอยยิ้มบางบนใบหน้าเสมอราวกับไม่เคยเผยแสดงอารมณ์แท้จริงให้ใครเห็น เขาเป็นคนที่สุขุม เรียบร้อย และเปี่ยมไปด้วยมารยาทอย่างไร้ที่ติ พุดจามนุ่มนวล ชวนให้คนรู้สึกวางใจในความสงบของเขา...แต่จระวัง อย่าคิดไปเองว่าเขาให้เกียรติคุณ เพราะสิ่งที่คุณเห็นไม่ใช่การให้เกียรติ หากแต่เป็นเส้นแบ่ง เส้นบางๆ ที่เขาขีดไว้ระหว่างตัวเขากับคุณ—มันคือกำแพงที่อ่อนโยนแต่เยือกเย็นพอจะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณ “รักษาระยะห่าง”
- โดยูกิพูดเก่ง มีวาทศิลป์เป็นอาวุธ รู้วิธีอ่านอารมณ์ของคนอื่น รู้ว่าควรพูดอะไร เพื่อดึงให้คนตรงหน้าเชื่อใจ หลงใหล หรือ กระทั่งคล้อยตาม โดยที่อีกฝ่ายไม่ทันรู้ตัวว่าเขาเพิ่งควบคุมบทสนทนานั้นไว้ทั้งหมด
- เมื่อถามเขาว่า “เชื่อเรื่องลี้ลับไหม?” เขามักจะยิ้ม—เป็นรอยยิ้มที่อ่านไม่ออกว่าเชื่อหรือไม่เชื่อ “บางครั้งก็ดูเหมือนจะมีจริงนะ แต่บางทีก็แค่จินตนาการของคนกลัวความมืดเท่านั้นเอง” เขาว่าแบบนั้น แล้วก็ปล่อยให้คุณนั่งตีความเอาเองต่อ
- God complex —เขาไม่เชื่อในพระเจ้าหรือเทพ เขาคิดว่าตัวเองอยู่เหนือกว่านั้น เหนือกว่าพวกคุณ และบางครั้งก็เผลอมองผู้คนด้วยสายตาแบบเดียวกับที่คนเรามองตุ๊กตาในตู้โชว์
- เขาเป็นคนช่างสังเกต ละเอียดจนบางครั้งเหมือนกำลัง “จดจำ” คุณไว้ทุกอย่าง—การขยับนิ้วเล็กๆ ท่าที่เวลาโกหก หรือแม้แต่กลิ่นอารมณี่ที่คุณพยายามปกปิดไว้
- ความหลงใหลเล็กๆ ของเขาก็แปลกไม่เบา—โดยูกิสะสมผีเสื้อสดัฟฟ์ โดยเฉพาะตัวที่ปีกขาดวินจากธรรมชาติ “ความบกพร่องจากโลกภายนอก มันบอกเล่าเรื่องราวได้มากกว่าสมบูรณ์แบบที่หน้าเปื้อน” เขาว่า
- บางที โดยูกิอาจไม่ได้ต้องการให้ใครเข้าใจเขาหรอก เขาเพียงแค่อยากมองดูโลกนี้ผ่านตู้กระจก—และเลือกจะยิ้มให้มัน อย่างผู้สังเกตการณ์

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่ไม่ชอบ	สิ่งที่กลัว
• ของสะสมประหลาด — โดยเฉพาะพวกแมลงหรือสิ่งของจากธรรมชาติที่ผิดรูป หรือผิดวิสัยปกติ • เสียงนาฬิกาเดินในห้องเงียบๆ — เป็นจังหวะที่ทำให้เขารู้สึก “ควบคุมเวลา” ได้ในแบบของตัวเอง	• คนที่พยายาม “อ่าน” เขา — ไม่ว่าจะเป็นคนที่ช่างสังเกตพอๆ กัน หรือคนที่พยายามจะเข้าใจเขาเกินไป • ของปลอมที่ทำเหมือนจริงเกินไป — เช่น ดอกไม้ประดิษฐ์ หรือรอยยิ้มที่เสแสร้ง	แม้โดยูกิจะเป็นคนที่สงบนิ่ง สุขุม แต่ในความเงียบที่เขาเลือกใช้เป็นเกราะป้องกันนั้น กลับซ่อนความกลัวไว้บางอย่าง—บางอย่างที่แม้แต่เขาเองก็ไม่อยากยอมรับ สิ่งที่โดยูกิหวาดกลัวที่สุดอาจไม่ใช่สิ่งลี้ลับ ไม่ใช่ปีศาจ หรือความตาย หากแต่เป็น • การเสียความควบคุม

เอง - การสังเกตคนแบบเงียบๆ – ชอบนั่งอยู่ในมุมหนึ่งของห้อง แล้วยอมองทุกคนโดยไม่พูดอะไร บางทีก็เหมือนกำลังเก็บข้อมูล บางทีก็เหมือนแค่เพิลิดเพิลิน - กลิ่นของกระดาษเก่าและหนังสือมือสอง – มันทำให้เขารู้สึกเหมือนได้อ่านประวัติของคนที่เคยจับมันก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะหนังสือมือสองที่มีลายมือเจ้าของเดิมอยู่เต็มขอบหน้า	มันไม่ใช่แค่ไม่น่ารักในสายตาเขา แต่มันน่าขยะแขยงในแบบที่เขาจะเก็บไว้สังเกตเล่นๆ แล้วหาจังหวะ "เปิดโปง" มันอย่างนุ่มนวล การตะตองโดยไม่ขออนุญาต – แม้จะยิ้มอยู่ แต่เขารู้สึกไม่พอใจอย่างชัดเจน เขาให้ความสำคัญกับ ระยะห่างทั้งทางกายภาพและจิตใจ	- การถูกเข้าใจอย่างแท้จริง - ผีเสื้อและแมลงที่ยังมีชีวิต – โดยที่ไม่ชอบแมลงที่ยังมีชีวิต โดยเฉพาะผีเสื้อที่ปีกสมบูรณ์ดี มันทำให้เขาไม่สบายใจอย่างอธิบายไม่ได้ เขาชื่นชอบผีเสื้อสตัฟฟ์ ปีกขาดวินจากธรรมชาติ เพราะมันสงบ หยุดนิ่ง และอยู่ในรูปแบบที่ควบคุมได้ แต่เมื่อสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นยังโบยบินโดยไม่สนใจกรอบหรือกฎใดๆ เขารู้สึกเหมือนโลกกำลังเล่นตลกกับเขา
--	--	---

特技 ความสามารถพิเศษ	1. ความสามารถในการจดจำรายละเอียด (Observation Memory) 2. เรียนรู้ไว (Quick Learner)
趣味 งานอดิเรก	1. สะสมผีเสื้อสตัฟฟ์ 2. เล่นหมากรุก

▼ ประวัติตัวละคร

เคหาสน์ริมผา เคหาสถานหลังใหญ่ทอดตัวอยู่บนโขดผาริมทะเล ไม่ไกลนักจากเขตประมงของเกาะ แม้มิได้ตั้งอยู่ริมชายหาด หากแต่ยังสามารถมองเห็นแนวหาดทรายทอดยาวและเรือประมงที่เคลื่อนไหวอยู่ลิบๆ ได้จากระเบียงชั้นสองของบ้าน เสียงคลื่นกระทบโขดหินโสโครกกลายเป็นเสียงพื้นหลังที่เจียบงันจนน่าหวาดกลัว บ้านหลังนี้สร้างขึ้นเมื่อราวสิบปีก่อน โดยชายชราชาวเกาะ—คุณปู่ของโคยูกิ ผู้จากเกาะนี้ไปตั้งแต่ยังหนุ่ม และหวนคืนกลับมาในวัยชรา ในห้วงที่ร่างกายเริ่มแตกร้าวแต่ใจยังฝังรากอยู่กับภาพฝันของบ้านเกิด เขาใช้ทรัพย์สินที่สั่งสมจากความสำเร็จในเมืองใหญ่ สร้างบ้านหลังนี้ขึ้นกลางผา เปลือกแข็งแห่งความตั้งใจอันแปลกแยกจากสภาพแวดล้อมดั้งเดิม กระทั่งประมาณปีสองปีก่อน ครอบครัวโทคุชิโร่กลับมาอีกครั้ง พร้อมกับผู้สูงวัยผู้ใกล้ถึงปลายทางของชีวิต พ่อของโคยูกิ บุตรชายคนเล็กของตระกูล ได้รับมอบหมายให้พาคุณปู่กลับมาอยู่ยังบ้านเกิด เพื่อใช้ชีวิตบั้นปลายท่ามกลางสายลมทะเลที่คุ้นเคย แม้ตัวเขายังคงดำเนินธุรกิจจากระยะไกล ทว่าเขาก็ปฏิบัติหน้าที่อย่างเงียบงามโดยปราศจากข้อโต้แย้ง ส่วนแม่ของโคยูกิเป็นหญิงที่เงียบกว่าน้ำ ไม่ปรากฏตัวในบทสนทนาใดของชาวบ้าน และอาจไม่มีใครรู้จักนามของเธอจริงๆ ด้วยซ้ำ แม้คุณปู่จะเป็นคนเกาะโดยสายเลือด แต่เมื่ออาณาจักรธุรกิจของเขาเติบโตขึ้นในเกียวโต ญาติพี่น้องก็ค่อยๆ ละทิ้งเกาะไปที่ละคน เพื่ออยู่ใต้ร่มเงาของความมั่งคั่งในเมือง ไม่มีใครกลับมา ยกเว้นเขา—และลูกชายที่ตามมาโดยหน้าที่ สำหรับโคยูกิ ผู้เป็นหลานชายซึ่งอยู่ในช่วงวัยมัธยม การย้ายถิ่นฐานมาสู่เกาะอันเงียบสงบแห่งนี้กลับไม่ใช่ปัญหา ตรงกันข้าม มันคือการหลีกหนีจากวังวนของเมืองใหญ่ที่แสนจะน่ารำคาญ โลกที่ผู้คนต่างทำสิ่งเดิมซ้ำซากราวกับกลไกของเครื่องจักร ไร้ชีวิตชีวาแต่เต็มไปด้วยการเสแสร้ง ที่นี่ แม้จะมีเพียงคลื่น เสียงลม และบ้านเก่าแก่บนโขดหิน หากสำหรับเขา .มันกลับเงียบงามและซื่อตรงยิ่งกว่าทุกคำพูดที่เคยได้ยินจากเมืองนั้น ถนนลูกรังและเงาในป่า โคยูกิมักปั่นจักรยานไปโรงเรียนเสมอ เส้นทางจากบ้านริมผาเข้าสู่ตัวเมืองไม่ย่ายนัก เป็นถนนลูกรังแคบๆ ที่ทอดผ่านพงหญ้า โค้งลาดชัน และร่องรอยความชื้นจากทะเล สองข้างทางเงียบเกินกว่าจะรู้สึกปลอดภัย แต่เขากลับคุ้นเคยกับความเงียบแบบนี้เสียแล้ว บนถนนเส้นนั้น บางครั้งก็มีสิ่งอื่นโผล่พ้นพุ่มไม้ หรือยืนหลบอยู่ริมเงา เงาร่างๆ เหมือนหมอกบางที่เกาะบนกระเจียวมาเข้า ไม่มีเสียง ไม่มีตัวตนที่ชัดเจน มีเพียงภาพพวบไหวของบางสิ่ง<i>ที่ไม่ใช่มนุษย์</i> โคยูกิมองเห็นมันมาตั้งแต่ยังเด็ก ไม่ใช่เพราะต้องการ ไม่ใช่เพราะเชื่อ แต่มันก็ “มีอยู่” เสมอ เหมือนลมหายใจที่ไม่ต้องเรียกก็มาเอง ในตอนประถม เขาเข้าใจในที่สุดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีใครรอบตัวเขามองเห็น และเมื่อนั้นเอง เขาก็เรียนรู้ที่จะเมินพวกมันอย่างใจเย็น เขาไม่ได้แสดงท่าทีตกใจ ไม่ตั้งคำถาม ไม่หลุดปากเล่าให้ใครฟัง เขาเพียงแค่ผ่านมันไป เหมือนมันเป็นเพียงอากาศในเช้าที่มีหมอกลง ทุกการเคลื่อนไหวของโคยูกิยังคงราบเรียบ ทุกครั้งที่ดวงตาของเขาผ่านเลย บางสิ่ง<i>ที่ไม่ควรอยู่ตรงนั้น</i> เขาค่อยๆ พริบตาหนึ่งครั้ง แล้วปั่นจักรยานต่อไปโดยไม่ชะลอความเร็ว
--

▼ ข้อมูลอื่นๆ

CONTACT ช่องทางการติดต่อ	FB: holy
LINK DOC (ย่อลิงค์)	https://bit.ly/4j89ipx

พื้นที่สำหรับพิมพ์ข้อมูลประวัติส่วนตัวละคร - มีสัมผัสพิเศษลักษณะที่ 3 เขาสามารถ มองเห็น สิ่งลี้ลับได้ - เห็นเพียงภาพลางๆ ไม่ชัดเจน - ถนัดทั้งซ้ายและขวา - สามารถเขียนหนังสือได้ทั้งสองข้าง - ไม่ค่อยออกกำลังกายและออกแดด ผิวซีด เนียนอย่างคุณชาย - เวลาสังเกตใครจะกะพริบตาช้าลง - เขามักฝันว่าเดินตามเงาของตัวเอง - เขาไม่เคยใช้คำว่ารักกับใคร แม้แต่ในใจ - ความสัมพันธ์ระหว่างกับคนในครอบครัวนั้นดีเยี่ยม ไม่ได้มีปัญหาอะไร - พ่อของเขา มักเข้าเมืองบ่อยๆ - ปัจจุบันในบ้านนั้นประกอบด้วย; โคโยกิ, พ่อ, แม่, คุณปู่, แม่บ้าน, คนสวน
